BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
8 mei 1987 *

In zaak 82/87 R,

Autexpo SpA, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Ora, vertegenwoordigd door A. Pesce, advocaat te Milaan, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. C. Wolter, advocaat, 8, rue Zithe,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. de March, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende, primair, een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikkingen van de Commissie van 19 december 1986 en 19 januari 1987, houdende machtiging van de Italiaanse Republiek om aan intracommunautair toezicht te onderwerpen, respectievelijk van communautaire behandeling uit te sluiten, automobielen voor goederenvervoer, niet zijnde terreinwagens, van oorsprong uit Japan en in de Gemeenschap in het vrije verkeer gebracht (PB 1987, L 32, blz. 18, en C 17, blz. 2),

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

* Procestaal: Italiaans.

Beschikking

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 20 maart 1987, heeft de vennootschap Autexpo SpA, hierna Autexpo, krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag het Hof verzocht om nietigverklaring van:

— beschikking nr. 87/61 van de Commissie van 19 december 1986 houdende machtiging van de Italiaanse Republiek om tot en met 31 december 1988 een intracommunautair toezicht in te stellen op de invoer van automobielen voor goederenvervoer, niet zijnde terreinwagens, van post 87.02 ex B van het GDT, van oorsprong uit Japan en in de Gemeenschap in het vrije verkeer gebracht (PB 1987, L 32, blz. 18);

— de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987 houdende machtiging van de Italiaanse Republiek, om tot en met 31 mei 1987 voornoemde produkten, van oorsprong uit Japan en in de Gemeenschap in het vrije verkeer gebracht, van de communautaire behandeling uit te sluiten (PB 1987, C 17, blz. 2).

2 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op dezelfde dag, heeft verzoekster krachtens artikel 185 EEG-Verdrag en artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering het Hof in kort geding verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van genoemde beschikkingen van de Commissie onder de voorwaarden en binnen de termijnen die noodzakelijk zijn om de invoer in Italië mogelijk te maken van een aantal Suzuki-vrachtauto's die zij, in het kader van de normale planning van haar werkzaamheid voor het tijdvak van januari 1987 tot eind mei 1987, op het tijdstip van vaststelling van de beschikking van 19 december 1986 reeds had gekocht en die op Duits grondgebied in depot waren gebleven in verband met de inwerkingtreding van de beschikking van 19 januari 1987 betreffende de uitsluiting van communautaire behandeling.

3 Op 8 april 1987 heeft verweerster schriftelijke opmerkingen ingediend. Op 4 mei 1987 hebben partijen hun standpunt mondeling toegelicht.

4 Alvorens de gegrondheid van het verzoek in kort geding te onderzoeken, dient in het kort te worden herinnerd aan de context en het wettelijk kader van deze zaak,

alsmede aan de belangrijkste fasen van de procedure die tot de beschikkingen van de Commissie van 19 december 1986 en 19 januari 1987 heeft geleid.

5 Autexpo is een onderneming die zich bezighoudt met de distributie van automobielen in Italië, onder meer van het merk Suzuki. Zij heeft 55 personeelsleden in dienst en geeft, wanneer men rekening houdt met het net van dealers die de verkoop en service verzorgen, indirect werk aan 600 personen. In 1986 verkocht zij in Italië ongeveer 12 000 nieuwe automobielen, waarvan 3 568 van Japanse oorsprong. Deze laatste waren, vóór hun invoer in Italië, in de Bondsrepubliek Duitsland in het vrije verkeer gebracht.

6 De rechtstreekse invoer in Italië van automobielen van oorsprong uit Japan is sedert 1969 aan kwantitatieve beperkingen onderworpen, krachtens „agreed minutes" die destijds tussen Italië en Japan waren overeengekomen. Sedertdien heeft de Raad bij verscheidene beschikkingen de verlenging van dat handelsakkoord toegestaan. Bij beschikking nr. 86/456 van 15 september 1986, de meest recente, werd machtiging verleend om dit handelsakkoord te verlengen tot en met 30 september 1987 (PB 1986, L 266, blz. 32). Ingevolge artikel 3 van het ministerieel decreet van 6 mei 1976, waarbij dat akkoord in nationaal recht is omgezet (GURI, gewoon supplement van 16.6.1976, nr. 157), is de invoer van de betrokken produkten niet vrij, maar onderworpen aan ministeriële vergunning. Ter uitvoering van die vergunningsregeling worden jaarlijks bij ministerieel decreet de invoercontingenten voor personen- en terreinwagens vastgesteld. Voor automobielen voor goederenvervoer is daarentegen geen enkele invoermogelijkheid voorzien. Ingevolge artikel 1, lid 2, derde streepje, van verordening nr. 288/82 van de Raad van 5 februari 1982 inzake de gemeenschappelijke regeling voor de invoer, is een dergelijke regeling op communautair niveau toegestaan (PB 1982, L 35, blz. 1).

7 Van oordeel dat zonder controle op de indirecte invoer van automobielen van oorsprong uit Japan, die in de andere Lid-Staten in het vrije verkeer zijn gebracht, nationale maatregelen betreffende de rechtstreekse invoer weinig of in het geheel niet doeltreffend zouden zijn, verzocht de Italiaanse Republiek de Commissie om machtiging om die invoer aan intracommunautair toezicht te onderwerpen. Bij genoemde beschikking nr. 87/61, gegeven op basis van artikel 115 EEG-Verdrag en van beschikking nr. 80/47 van 20 december 1979 betreffende de maatregelen inzake toezicht en bescherming die de Lid-Staten mogen treffen ten aanzien van de

invoer van bepaalde produkten van oorsprong uit derde landen die in een andere Lid-Staat in het vrije verkeer zijn gebracht (PB 1980, L 16, blz. 14), stond de Commissie de Italiaanse Republiek toe de invoer, met name van automobielen voor goederenvervoer van oorsprong uit Japan, tot en met 31 december 1988 aan intracommunautair toezicht te onderwerpen.

8 Door de Italiaanse Republiek op 12 januari 1987 daarom verzocht, verleende de Commissie bij genoemde beschikking van 19 januari 1987, gegeven op basis van artikel 115 EEG-Verdrag, aan die Lid-Staat machtiging om tijdens de periode van 2 januari tot en met 31 mei 1987, van de communautaire behandeling uit te sluiten, automobielen voor goederenvervoer, niet zijnde terreinwagens, van post 87.02 ex B van het GDT, Nimexe-code 87.02-81, 82, 86, 88, van oorsprong uit Japan en in de overige Lid-Staten in het vrije verkeer gebracht, waarvoor na 1 januari 1987 invoervergunningen waren aangevraagd. Artikel 1, tweede alinea, van die beschikking preciseerde evenwel, dat die machtiging niet gold voor 1 000 voertuigen, die moesten worden verdeeld over degenen wier aanvragen om een invoervergunning op de datum van de beschikking bij de Italiaanse autoriteiten in behandeling waren.

9 Bij een op 27 april 1987 ter griffie van het Hof neergelegde brief, maakte Autexpo de president van het Hof erop attent, dat de bevoegde Italiaanse autoriteiten haar zojuist, op 21 april 1987, vergunning hadden verleend voor de invoer in Italië van 1 000 vrachtauto's, niet zijnde terreinwagens, van post 87.02 ex B van het GDT, van oorsprong uit Japan en reeds in de Gemeenschap in het vrije verkeer gebracht. Zij verklaarde voorts, dat die maatregel weliswaar had geleid tot een aanzienlijke beperking van de voor haar schadelijke gevolgen van de twee genoemde beschikkingen van de Commissie, doch de schade die haar reeds was opgekomen, niet ongedaan maakte en niet voorkwam dat in de toekomst soortgelijke, eveneens met het gemeenschapsrecht strijdige beschikkingen zouden worden gegeven.

10 Volgens artikel 185 EEG-Verdrag heeft een bij het Hof van Justitie ingesteld beroep geen schorsende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling gelasten.

11 Ingevolge artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering kan een voorlopige maatregel als die waarom is verzocht, slechts worden gelast indien het daartoe strekkende verzoek in kort geding een duidelijke omschrijving bevat van de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, alsmede van de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisend karakter van het verzoek.

12 Volgens vaste rechtspraak van het Hof moet de in artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering bedoelde spoedeisendheid van een verzoek in kort geding worden getoetst aan de vraag, of een voorlopige maatregel noodzakelijk is om te voorkomen dat degene die erom verzoekt, ernstige en onherstelbare schade lijdt.

13 Alvorens in te gaan op de argumenten waarmee verzoekster wil aantonen dat zij ernstige en onherstelbare schade zou lijden, lijkt het nuttig even stil te staan bij een door verweerster opgeworpen probleem met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak.

14 Verweerster twijfelt immers sterk aan de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring waarbij het verzoek in kort geding aansluit, althans voor zover het is gericht tegen de beschikking van 19 december 1986 betreffende intracommunautair toezicht. Tot staving van haar stelling voert zij aan, dat een beroep tot nietigverklaring, ingesteld op grond van artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag door een rechtspersoon zoals Autexpo tegen een tot een Lid-Staat gerichte beschikking als die waar het in casu om gaat, slechts ontvankelijk is indien de rechtspersoon door die beschikking rechtstreeks en individueel wordt geraakt. Zij wijst er in dit verband op, dat volgens vaste rechtspraak „een derde door een tot een ander gerichte beschikking slechts individueel wordt geraakt, indien deze beschikking hem betreft uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie, welke hem ten opzichte van ieder ander karakteriseert en hem derhalve individualiseert op soortgelijke wijze als de adressaat". Aan die voorwaarde zou in casu niet zijn voldaan, daar de beschikking krachtens welke de invoer van de betrokken goederen afhankelijk kan worden gesteld van een invoervergunning die door de autoriteiten voor iedere gevraagde hoeveelheid automatisch wordt afgegeven, verzoekster enkel betreft in haar objectieve hoedanigheid van importeur van de betrokken goederen, juist zoals iedere andere handelaar die zich feitelijk of potentieel in een zelfde situatie bevindt.

15 Het Hof heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen, dat het probleem van de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak in beginsel niet aan de orde kan komen in het kader van de kort-gedingprocedure, maar dient te worden aangehouden tot het onderzoek van het beroep in de hoofdzaak, ten einde de grond van de zaak niet te prejudiciëren (zie met name de zaken 75/72 R, Perinciolo, Jurispr. 1972, blz. 1203; 186/80 R, Suss, Jurispr. 1980, blz. 3505; 351/85 R, Fabrique de fer de Charleroi, Jurispr. 1986, blz. 1307; 23/86 R, Verenigd Koninkrijk/EP, Jurispr. 1986, blz. 1085, en 65/87 R, Pfizer, Jurispr. 1987, blz. 1691). Wanneer echter, zoals in casu, een beroep wordt gedaan op de in het oog springende niet-ontvankelijkheid van het aan het verzoek in kort geding ten grondslag liggende beroep in de hoofdzaak, lijkt het niettemin noodzakelijk het bestaan van bepaalde elementen vast te stellen die voorlopig de conclusie zouden toelaten, dat dat beroep ontvankelijk is.

16 Dienaangaande moet worden vastgesteld, dat dergelijke elementen op het eerste gezicht ontbreken. Gelijk verweerster terecht heeft opgemerkt, lijkt Autexpo niet individueel te worden geraakt door de beschikking betreffende intracommunautair toezicht, omdat deze haar enkel betreft in haar objectieve hoedanigheid van importeur, juist zoals iedere andere handelaar die zich feitelijk of potentieel in een zelfde situatie bevindt. Ten aanzien van de importeurs is een dergelijke beschikking dus een maatregel van algemene strekking, die objectief op bepaalde situaties van toepassing is en rechtsgevolgen heeft voor algemeen en in abstracto omschreven categorieën personen (zie met name het arrest van 14 juli 1983, zaak 231/82, Spijker, Jurispr. 1983, blz. 2559). Op grond daarvan kan voorshands worden geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak en van het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking betreffende intracommunautair toezicht.

17 Verweerster heeft eveneens twijfel geuit over de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring — en derhalve van het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging — van de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987 betreffende uitsluiting van de communautaire behandeling.

18 Ter terechtzitting heeft Autexpo verklaard, zonder dit evenwel te kunnen bewijzen, dat zij invoervergunningen had aangevraagd vóór 19 januari 1987, op welke datum de beschikking betreffende uitsluiting van communautaire behandeling is gegeven.

19 Zou deze omstandigheid, die zou volstaan om verzoekster op soortgelijke wijze als de adressaat van de beschikking te karakteriseren en te individualiseren, komen vast te staan — waarover het Hof in het kader van het beroep in de hoofdzaak zal hebben te beslissen —, dan moet nog worden onderzocht of voldaan is aan de overige voorwaarden die opschorting van tenuitvoerlegging kunnen rechtvaardigen.

20 Ten bewijze van de spoedeisendheid van de opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van 19 januari 1987, voert verzoekster aan, dat zij op de dag waarop de Commissie beschikking nr. 87/61 betreffende intracommunautair toezicht heeft gegeven — 19 december 1986 —, in het kader van de normale planning van haar werkzaamheid reeds 1 000 Suzuki-vrachtauto's had gekocht en betaald om haar behoeften voor het tijdvak eind januari tot eind mei 1987 te dekken, en welke vrachtauto's in dat tijdvak in Italië moesten worden geleverd. In verband met de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987 was dit grote aantal vrachtauto's in Duitsland in depot gebleven. De schade die zij door dit depot leed, bedroeg 1,85 DM per dag en per vrachtauto. Daarbij kwam nog de schade als gevolg van de blokkering van het bedrag van 13 156 000 DM., dat zij voor de aankoop van die vrachtauto's had moeten betalen. Deze schade werd bovendien van dag tot dag groter, daar zij niet meer in staat was haar dealers te bevoorraden.

21 Verweerster wijst er vooreerst op, dat de omstandigheid dat Autexpo vóór 22 december 1986 1 000 Suzuki-vrachtauto's had besteld die tussen januari en mei 1987 in Italië moesten worden geleverd, nog niet betekent dat de onderneming die voertuigen ook werkelijk heeft betaald; die bestellingen waren immers gedaan tegen onherroepelijke kredietstelling en de feitelijke betaling zou dus pas bij de levering geschieden. Verder zou uit een als bijlage bij het verzoek in kort geding gevoegde brief duidelijk blijken, dat de vorengenoemde depotkosten worden gedragen door de verkoper van de vrachtauto's, Autexpo Fahrzeughandel GmbH, en niet door Autexpo SpA. Ten slotte zou de door Autexpo gestelde schade in geen geval als ernstig kunnen worden beschouwd, indien Autexpo bij de Italiaanse autoriteiten aanvragen voor invoervergunningen heeft ingediend die ten tijde van de vaststelling van de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987 nog hangende waren, daar zij dan betrokken zal worden bij de verdeling van de in artikel 1, tweede alinea, van die beschikking bedoelde 1 000 voertuigen.

22 Vaststaat dat de schade die Autexpo zegt te lijden ten gevolge van de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987, aanzienlijk is verminderd, nu de Italiaanse regering haar op 21 april 1987 vergunning heeft verleend voor de invoer in Italië van 1 000 vrachtauto's, niet zijnde terreinwagens, van post 87.02 ex B van het GDT, van oorsprong uit Japan en reeds in de Gemeenschap in het vrije verkeer gebracht. Ter terechtzitting heeft Autexpo immers verklaard, dat zij op grond van die vergunning de hiervóór onder punt 20 bedoelde 1 000 Suzuki-vrachtauto's heeft kunnen invoeren. Die vergunning is bovendien niet verleend uit het contingent van 1 000 voertuigen die ingevolge artikel 1, tweede alinea, van de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987 mochten worden ingevoerd, zodat verzoekster nog steeds kan meedoen bij een eventuele verdeling van dat contingent.

23 Ter terechtzitting heeft verzoekster evenwel verklaard, dat de beschikking van de Commissie van 19 januari 1987 niettemin in de praktijk nog steeds tot gevolg heeft, dat zij tot de datum waarop de beschikking vervalt, haar werkzaamheid voor de drie maanden na die vervaldatum niet normaal kan plannen. Omdat zij geen algemene invoervergunning van de Italiaanse autoriteiten heeft, zouden de Italiaanse banken met een beroep op het nationale recht haar de kredietbrieven weigeren die zij nodig heeft om de voertuigen te kunnen kopen die zij in die periode in Italië wil leveren. Daardoor zou het haar tot 31 mei 1987 onmogelijk zijn, de voor de maanden daarna noodzakelijke bestellingen te plaatsen.

24 Dienaangaande moet vooreerst worden opgemerkt, dat Autexpo, door ter terechtzitting gewag te maken van toekomstige schade, wijziging heeft gebracht in de grondslagen van haar verzoek, waarin slechts sprake was van schade ten gevolge van de onmogelijkheid om voertuigen die reeds in de Bondsrepubliek Duitsland waren gekocht, in Italië in te voeren. Deze nieuwe schade lijkt bovendien meer het gevolg te zijn van uit het Italiaanse recht voortvloeiende moeilijkheden dan van de eigenlijke toepassing van de beschikking van de Commissie. Daarbij komt, dat de eventuele onmogelijkheid om een planning te maken, waarop Autexpo doelt, slechts zeer korte tijd zal bestaan, namelijk tot 31 mei 1987, wanneer de beschikking vervalt.

25 Uit het voorgaande volgt, dat verzoekster er niet in is geslaagd, enig argument aan te voeren op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij ernstige en onherstelbare schade zal lijden indien de gevraagde voorlopige maatregel niet wordt toegestaan.

DE PRESIDENT VAN HET HOF,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1) Het verzoek wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 8 mei 1987.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart